NORAKSTS
Lieta Nr.A42384705
143/AA43-0458-08/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 7.maijā
Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Kanenberga,
tiesneši V.Endzelis un U.Mihailova,

piedaloties pieteicējas *R.D.* pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam *E.D.* un atbildētāja Rēzeknes rajona Maltas pagasta padomes pārstāvim Pāvelam Savickim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *R.D.* pieteikumu par Rēzeknes rajona Maltas pagasta Administratīvo aktu strīdus komisijas 2005.gada 21.jūlija lēmuma Nr.3-14 atcelšanu, sakarā ar Maltas pagasta Administratīvo aktu strīdus komisijas apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 19.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 17.jūnijā Maltas pašvaldības policijas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.790000789 (turpmāk arī – Protokols), kurā konstatēts, ka 2005.gada 17.jūnijā plkst.14:40 transportlīdzeklis AUDI, valsts reģistrācijas numurs */dzēsta numura zīme/*, bija novietots stāvēšanai Maltā, 1.Maija ielā 49, tuvāk par 25 metriem pirms un 10 metriem aiz ceļa zīmes 534., 535., 536.

Protokolā norādīts, ka nav ievērots Ceļu satiksmes noteikumu 135.7.punktā paredzētās apstāšanās un stāvēšanas aizlieguma prasības. Par šo prasību neievērošanu *R.D.* saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktu par stāvēšanu 326.ceļa zīmes darbības zonā. Par izdarīto administratīvo pārkāpumu piemērots administratīvais sods Ls 10 apmērā.

[2] Nepiekrītot Protokolam, pieteicēja to 2005.gada 27.jūnijā apstrīdēja, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējas transportlīdzeklis bija novietots Stacijas ielā, nevis 1.Maija ielā 49, kā tas norādīts Protokolā.

[2.2] Lēmuma 1.punktā norādīts, ka Protokola sastādīšanas brīdī automašīnā vadītāja nebija. Šādam apgalvojumam pieteicēja nevar piekrist, jo pieteicēja Protokola sastādīšanas brīdī atradās pārkāpuma izdarīšanas vietā,

t.i., bija klāt savam transportlīdzeklim, kad pie tā pienāca policijas darbinieks gan pirmo reizi, gan otro reizi.

[2.3] Lēmuma 1.punktā norādīts, ka pieteicējas transportlīdzeklis bija novietots 534.ceļa zīmes „Autobusa un trolejbusa pietura" darbības zonā, kā arī protokolā norādīts, ka transportlīdzeklis atradies tuvāk par 25 metriem pirms un 10 metriem aiz 534.ceļa zīmes. Šādam faktisko apstākļu raksturojumam pieteicēja nepiekrīt, jo transportlīdzeklis nevar vienlaicīgi atrasties gan pirms, gan aiz ceļa zīmes. Bez tam policijas amatpersonas nav veikušas nekādus mērījumus, lai konstatētu, ka transportlīdzeklis būtu novietots tuvāk par 25 metriem vai 10 metriem pirms vai aiz ceļa zīmes.

[2.4] Lēmuma 2.punktā norādīts, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 135.7.punkts, uz kura pamata pieteicēja tikusi sodīta. Protokolā norādīts, ka transportlīdzekļa vadītājs izdarījis LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā minēto administratīvo pārkāpumu. Šis punkts paredz atbildību par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpumu 326.ceļa zīmes zonā, t.i. ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" darbības zonā, nevis apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpumu 534.ceļa zīmes darbības zonā.

[3] Ar Rēzeknes rajona Maltas pagasta Administratīvo aktu strīdus komisijas 2005.gada 21.jūlijā lēmumu Nr.3-14 (turpmāk arī – Lēmums) administratīvā pārkāpuma Protokols Nr.790000789 atstāts negrozīts.

Lēmumā secināts, ka pieteicējas atstātā automašīna bija novietota autobusa pieturas 534.ceļa zīmes darbības zonā. Protokola sastādīšanas brīdī automašīnā vadītāja nebija. Automašīna minētās zīmes darbības zonā stāvējusi aptuveni 40 minūtes.

Ceļu satiksmes noteikumu 135.7.punktā noteikts, ka aizliegts apstāties un stāvēt tuvāk par 25 m pirms un 10 m aiz 534., 535., 536.ceļa zīmes. Atļauts apstāties, ja tas nepieciešams pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī vai izkāpšanai no tā un ja tas netraucē pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu vai taksometru satiksmi. Līdz ar to pieteicēja tika pamatoti sodīta.

[4] 2005.gada 25.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *R.D.* pieteikums par Maltas pagasta Administratīvo aktu strīdus komisijas 2005.gada 21.jūlija lēmuma Nr.3-14 atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar pieteicējas 2005.gada 27.jūnijā adresētā Maltas pagasta padomei iesniegumā minētajiem argumentiem [2].

Papildus pieteikumā pieteicēja norādījusi, ka Maltas pagasta administratīvo aktu strīdus komisija, pilnīgi ignorējot Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 81.panta ceturtās daļas noteikumu, savā lēmuma pamatojumā nav norādījusi nevienu argumentu. Līdz ar to pieteicēja uzskata, ka minētais lēmums ir prettiesisks un atceļams, jo pēc būtības lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi vispār netika objektīvi vērtēti.

[5] 2005.gada 6.septembrī un 2007.gada 29.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemti Rēzeknes rajona Maltas pagasta padomes (turpmāk arī –

atbildētājs) rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētājs neatzīst *R.D.* pieteikumu un uzskata to par nepamatotu.

[5.1] Transportlīdzeklis atradās 1.Maija un Stacijas ielas krustojumā.

[5.2] Transportlīdzekļa vadītājs neatradās automašīnā, bet atradās kioskā un veica savus darba pienākumus. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma $43.^2$ panta otro daļu, ja laikā, kad tiek konstatēts transportlīdzekļa apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpums, vadītājs ierodas transportlīdzekļa pārkāpuma izdarīšanas vietā, soda uzlikšanas kārtība nemainās un tiek sastādīts protokols. Līdz ar to pašvaldības policijas inspektoram bija tiesības sastādīt Protokolu gan tad, ja vadītājs nebija uz vietas, gan tad, ja vadītājs ieradās pārkāpuma izdarīšanas vietā.

[5.3] Attiecībā uz apstāšanās un stāvēšanas noteikumu neievērošanu, pašvaldības policijas amatpersona konstatēja acīmredzamu Ceļu satiksmes noteikumu 135.7.punkta pārkāpumu. Policijas amatpersona Protokolā norādīja LAPK $149.^{10}$ panta piektās daļas 12.punktā minēto administratīvo pārkāpumu, kas paredz atbildību par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpumu 326.ceļa zīmes zonā, t.i. ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" darbības zonā. Šis pants tika norādīts tādēļ, ka minētā ceļa zīme „Apstāties aizliegts" ir izvietota 200 metrus pirms krustojuma virzienā no Rēzeknes uz Daugavpili. Šīs zīmes aizliegums attiecas arī uz 1.Maija un Stacijas ielas krustojumu.

Atbildētājs atzina, ka LAPK $149.^{10}$panta piektās daļas 12.punkta norāde Protokolā bija lieka. Atbildētājs konstatēja, ka, nesaskaņojot Ceļu satiksmes noteikumu 135.7.punktu ar LAPK $149.^{10}$pantu, Protokols ir neskaidrs un pieteicējai nesaprotams.

[5.4] Attiecībā uz ceļa zīmes Nr.534. „Autobusa un trolejbusa pietura" darbības zonu, atbildētājs konstatēja, ka bija izveidojusies maldīga situācija, jo šī ceļa zīme, kura izvietota tieši pirms 1.Maija un Stacijas ielas krustojuma, darbojas 1.Maija ielas virzienā un pagriezienā uz Stacijas ielas aiz šīs ceļa zīmes.

[5.5] Saskaņā ar likumu „Par pašvaldībām", likumu "Par policiju", LAPK 205.pantu, Maltas pagasta padomes 2004.gada 15.janvāra lēmumu Nr.10. apstiprināto „Maltas pagasta padomes pašvaldības policijas nolikumu", Maltas pašvaldības policija veica savus pienākumus Maltas administratīvajā teritorijā.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 19.februāra spriedumu nolemts apmierināt *R.D.* pieteikumu, atzīstot par spēkā neesošu Rēzeknes rajona Maltas pagasta Administratīvo aktu strīdus komisijas 2005.gada 21.jūlija lēmumu Nr.3-14 ar tā pieņemšanas dienu.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Tiesa norādīja, ka Lēmums ir pieteicējai nelabvēlīgs administratīvs akts un tam jāatbilst APL 67.pantam, kā arī, ņemot vērā, ka minētajā administratīvajā aktā uzlikts administratīvais sods, tā izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts LAPK ievērošanu. Tā kā pieteicēja norādījusi gan uz procesuālo, gan materiālo tiesību normu pārkāpumiem, tad

tiesa, pārbaudot Lēmuma tiesiskumu, konstatēja, ka tas izdots, neievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, kā arī neatbilst materiālo tiesību normām.

Tiesa, izvērtējot atbildētāja administratīvā akta izdošanas procesuālos priekšnoteikumus, secināja, ka Maltas pašvaldības policijas inspektors nebija tiesīgs sastādīt Protokolu un piemērot sodu (veikt kontroli par transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu), jo Maltas pagasta dome nebija devusi attiecīgu pilnvarojumu.

[6.2] Saskaņā ar LAPK 205.panta 6.punktu administratīvo pārkāpumu lietas izskata institūcijas (amatpersonas), kuras pašvaldības dome (padome) pilnvarojusi izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas par transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Atbilstoši LAPK 211.^{3}pantam kontroli pār transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumiem realizē pašvaldības domes (padomes) pilnvarotas institūcijas (amatpersonas).

Tiesa konstatēja, ka ne likumā „Par policiju", ne likumā „Par pašvaldībām" nav iekļauts pilnvarojums pašvaldības policijas inspektoram sastādīt paziņojumu-protokolu un par izdarīto pārkāpumu administratīvi sodīt personu.

Līdz ar to Maltas pagasta padomei bija jāpilnvaro Maltas pašvaldības policija veikt kontroli pār transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu, tai skaitā administratīvi sodīt personas par šiem pārkāpumiem.

Vienlaikus tiesa secināja, ka arī „Maltas pagasta padomes pašvaldības policijas nolikumā", kas apstiprināts ar Maltas pagasta padomes 2004.gada 15.janvāra lēmumu Nr.10, nav iekļauts pilnvarojums pašvaldības policijas inspektoram sastādīt paziņojumu-protokolu par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu.

Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa secināja, ka Maltas pašvaldības policijas inspektors nebija pienācīgā kārtā pilnvarots izdot administratīvo aktu (Protokolu) par pieteicējas sodīšanu. Tādējādi arī augstākā iestāde (amatpersona) - Maltas pagasta Administratīvo aktu strīdus komisija nebija tiesīga izskatīt pēc būtības šo administratīvo lietu.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 74.panta pirmās daļas 2.punktam, tiesa atzina, ka administratīvais akts (Lēmums) nav spēkā, jo to izdevusi iestāde (amatpersona), kurai konkrētā akta izdošana nav piekritīga.

[6.3] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2005.gada 15.novembra spriedumā lietā SKA-349 atzinis, ka, ja tiesa konstatē kaut vienu administratīvā akta izdošanas pārkāpumu, kura dēļ ir pamats to atzīt par spēkā neesošu vai prettiesisku, nav nepieciešams izvērtēt pārējos apstākļus (*sk. minētā sprieduma 10.2.punktu).*

Administratīvā rajona tiesa konkrētajā lietā uzskatīja par nepieciešamu norādīt, ka Lēmumā nepareizi piemērotas arī materiālo tiesību normas.

[6.4] Tiesa atzina, ka no Lēmuma nav saprotams, par kādu pārkāpumu pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības.

Tiesa norādīja, ka Ceļu satiksmes noteikumu 135.7.punkts aizliedz apstāties un stāvēt tuvāk par 25 metriem pirms un 10 metriem aiz 534.ceļa zīmes. Taču piemērotais LAPK 149.[10]panta piektās daļas 12.punkts (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā) paredzēja, ka par stāvēšanu 326.ceļa zīmes („Apstāties aizliegts") darbības zonā izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

Savukārt administratīvo atbildību par Ceļu satiksmes noteikumu 135.7.punkta pārkāpumu paredz LAPK 149.[10]panta piektās daļas 8.punkts (par stāvēšanu tuvāk par 25 metriem pirms un 10 metriem aiz 534., 535., 536. vai 538.ceļa zīmes vai pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturas vai stāvvietas rādītāja).

Tādējādi tiesa secināja, ka piemērota nepareizā tiesību norma, proti, LAPK 149.[10] panta piektās daļas 12.punkta norāde protokolā ir nepareiza un neatbilst Ceļu satiksmes noteikumu 135.7.punktam.

[6.5] No lietas materiālos esošajām fotogrāfijām un notikuma vietas shēmas tiesa secināja, ka pieteicējas transportlīdzeklis netika novietots uz 1.Maija ielas, bet gan ceļa posmā starp 1.Maija ielu un Stacijas ielu (pagriezienu uz Viļāniem). Tādējādi pieteicējas novietotais transportlīdzeklis neatradās 534.zīmes "Autobusa un trolejbusa pietura" darbības zonā, līdz ar to nepārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 135.7.punktu.

Tiesa par nemotivētu uzskatīja atbildētāja norādi, ka tā kā šajā vietā autobuss veic pagriezienu (uz Viļāniem) un parasti apstājas, lai izlaistu un uzņemtu pasažierus, pagriezienā, arī ceļa 534. zīme („Autobusa un trolejbusa pietura") konkrētajā vietā darbojas pagriezienā uz Stacijas ielas pusi.

Tikpat neargumentēts un nesaprotams ir atbildētāja paskaidrojums, ka LAPK 149.[10] panta piektās daļas 12.punkts ticis norādīts tādēļ, ka ceļa zīme „Apstāties aizliegts" ir izvietota 200 metrus pirms krustojuma virzienā no Rēzeknes uz Daugavpili.

Ņemot vērā iepriekš minēto un atbilstoši tiesiskās noteiktības principam, tiesas ieskatā ceļa zīmēm jābūt izvietotām tā, lai ceļu satiksmes dalībnieki tās viegli uztvertu un nepārprastu, jo par ceļa zīmju neievērošanu var piemērot administratīvo atbildību, proti, izdot personai nelabvēlīgu administratīvo aktu.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 19.februāra spriedumu Rēzeknes rajona Maltas pagasta padome iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[7.1] Atbildētājs norāda, ka nav saprotams tiesas formālais pieņēmums par Lēmuma tiesiskumu. Atbildētāja ieskatā tiesai bija jāizvērtē Lēmums un jāsniedz atzinums par tā tiesiskumu ar pamatotiem argumentiem.

[7.2] Atbildētāja ieskatā tiesa nav vērtējusi visus administratīvā akta izdošanas procesuālos priekšnoteikumus. Atbildētājs paskaidro, ka pašvaldība ar savu faktisko rīcību, nepārprotami, uzticēja savu funkciju izpildi apstāšanās un stāvēšanas noteikumu kontroli pašvaldības policijai. Tiesa vērtējusi tikai

jautājuma formālo pusi, pieprasot konkrēto pilnvarojuma rakstisko noformulējumu. Tomēr likumdevējs nenorāda pilnvarojuma rakstisko noformulējumu par obligātu nosacījumu. Pašvaldība pati būtu apstrīdējusi savu funkciju pārkāpšanu, ja pašvaldības policija pārsniegtu tai piešķirtās pilnvaras. Līdz ar to pašvaldība, pieņemot pašvaldības policijas rīcību par likumīgu, deleģēja šo funkciju izpildi. Arī protokols-paziņojums nav pašvaldības policijas patvaļīgi izveidota dokumenta (administratīvā akta) rezultāts, bet gan pašvaldības deleģēto funkciju dokumentāls noformulējums, kuru pašvaldība atzīst par savu izdoto administratīvo aktu, kura likumība tiek vērtēta Administratīvo aktu strīdus komisijā.

Ņemot vērā minēto, tiesa, pieņemot lēmumu, ierobežo pašvaldības tiesības brīvi rīkoties savu pilnvaru robežās un aizskar pilsoņu pamattiesības paust savu gribu, uzticot pārvaldi saviem ievēlētiem pārstāvjiem, tādā veidā pielīdzinot politisko gribas izteiksmes principu pie valsts pārvaldes iekārtas ierobežojumiem. Maltas pagasta priekšsēdētāja vārdā Maltas pagasta deputāti sniedz galvojumu, ka viņu gribas izteiksme bija deleģēta pašvaldības funkciju kontrolēt transportlīdzekļu apstāšanos vai stāvēšanu savā teritorijā izveidotai pašvaldības policijai.

[7.3] Tiesa, izrietot no nepārbaudītiem faktiem, kļūdaini secinājusi, ka Maltas pašvaldības policijas inspektoram, kas nav pienācīgā kārtā pilnvarots, nebija tiesības izdot administratīvo aktu par pieteicējas sodīšanu. Atbildētājs norāda, ka Maltas pagasta padomes rīcībā ir dokumenti, kas norāda uz Maltas pašvaldības policijas inspektora *A.S.* tiesībām veikt kontroli par transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu.

[8] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis *P.S.* apelācijas sūdzību uzturēja un lūdza pieteikumu noraidīt, pamatojoties uz apelācijas sūdzībā norādīto motīvu pamata. Piekrita, ka Protokolā veidojas pretruna, jo ir norādīts Maltas pagasta padomes 2004.gada 4.marta lēmums Nr.3, bet nav atsauce uz 2004.gada 30.decembra Maltas pagasta padomes rīkojumu „Par darba organizāciju", kas nosaka policijas darbinieku kompetenci veikt kontroli par transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu Maltas pagasta administratīvajā teritorijā. Paskaidroja, ka Administratīvās rajona tiesas sprieduma 14. līdz 16.punkts netiek apstrīdēts pēc būtības. Atbildētāja pārstāvis norādīja, ka iebilst pret pirmās instances tiesas argumentāciju attiecībā uz pašvaldības policijas kompetenci sastādīt Protokolus un sodīt vainīgās personas. Norādīja, ka pašvaldības policija neredzēja no kuras puses ir piebraukusi pieteicējas vadītā automašīna.

Pieteicējas pārstāvis *E.D.* apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu apmierināt.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka

Rēzeknes rajona Maltas pagasta padomes apelācijas sūdzība ir pamatota, bet pieteikums ir apmierināms.

[10] APL 302.panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kādā lūgts šajās sūdzībās.

Rēzeknes rajona Maltas pagasta padome ir iesniegusi apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 19.februāra spriedumu daļā par Rēzeknes rajona Maltas pagasta Administratīvo aktu strīdus komisijas 2005.gada 21.jūlija lēmuma Nr.3-14 atzīšanu par spēkā neesošu.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 19.februāra spriedumu atzīts par spēkā neesošu Rēzeknes rajona Maltas pagasta Administratīvo aktu strīdus komisijas 2005.gada 21.jūlija lēmums Nr.3-14 ar tā pieņemšanas brīdi, proti, tiesas spriedums satur tikai vienu daļu.

[11] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2007.gada 16.augusta lēmumā SKA-479/2007 ir atzinis, no juridiskās loģikas viedokļa nav iespējama situācija, ka tiek atcelts spēkā neesošs administratīvais akts. Tiesas spriedums, ar kuru administratīvais akts tiek atzīts par spēkā neesošu, būtībā ir konstatējošs spriedums, ar kuru tiek novērstas šaubas par administratīvā akta spēkā esamību. Savukārt spriedums, ar kuru administratīvais akts tiek atcelts, ir tiesisko situāciju mainošs spriedums, jo administratīvais akts no tā pieņemšanas brīža ir bijis spēkā, bet sakarā ar kļūdām tā izdošanā pēc personas prasības tiek atcelts.

Tas savukārt nozīmē, ka par vienu un to pašu administratīvo aktu ir iespējams vai nu spriedums par tā atcelšanu (vai atzīšanu par prettiesisku, ja administratīvais akts laikā pēc tā izdošanas zaudējis spēku), vai par tā atzīšanu par spēkā neesošu. Tādējādi tiesas spriedums, ar kuru administratīvais akts atzīts par atceļamu, neatņemami ietver atzinumu, ka tas nav atzīstams par spēkā neesošu. Savukārt spriedums, ar kuru administratīvais akts atzīts par spēkā neesošu, izslēdz iespēju šo administratīvo aktu atcelt. Tas prasa tiesai pēc administratīvā akta pārbaudes izšķirties starp vienu no abiem variantiem – vai nu administratīvā akta atzīšanu par spēkā neesošu, vai atcelšanu, tādējādi attiecībā uz vienu un to pašu administratīvo aktu var pastāvēt tikai viena sprieduma daļa, kuru pārsūdzot, pieteicējs pārsūdz spriedumu par šo administratīvo aktu kā tādu.

No privātpersonas nevar sagaidīt, ka tā paredzēs, kādu secinājumu par administratīvā akta spēkā esamību un tiesiskumu tiesa galarezultātā izdarīs (*sal. Paine F.J. Vācijas vispārīgās administratīvās tiesības. Vācijas Administratīvā procesa likums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002, 202.lpp.*). Turklāt jāņem vērā, ka administratīvā akta pārsūdzēšanai izvirzītais termiņš ierobežo personas iespējas par vienu un to pašu administratīvo aktu vērsties tiesā divreiz – par tā spēkā neesamību un par tā atcelšanu gadījumā, ja tiesa

atzīst, ka nav pamata administratīvo aktu atzīt par spēkā neesošu. Tas nebūtu attaisnojams arī no procesuālās ekonomijas viedokļa.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka atbildētājs pārsūdz spriedumu pilnā apjomā.

[12] Administratīvā apgabaltiesa konstatē, atbildētājs apelācijas sūdzībā un tiesas sēdē iebilda pret pirmās instances tiesas argumentāciju attiecībā uz pašvaldības policijas kompetenci sastādīt Protokolus un sodīt vainīgās personas. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai Maltas pašvaldības policijas inspektors bija tiesīgs sastādīt Protokolu un piemērot sodu (veikt kontroli par transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu). Pieteicējas pārstāvis pirmās instances tiesas sēdē apstrīdēja Maltas pašvaldības policijas amatpersonu tiesības izskatīt administratīvās lietas un uzlikt sodus saskaņā ar LAPK 149.^{10}pantu. Atbildētājs šajā sakarā atsaucās uz Maltas pagasta padomes 2004.gada 15.janvāra lēmumu Nr.10, ar kuru apstiprināts „Maltas pagasta padomes pašvaldības policijas nolikums". Savukārt apelācijas instancē atbildētājs ir iesniedzis dokumentus, kas atbildētāja ieskatā apliecina Maltas pašvaldības policijas inspektora tiesības sastādīt Protokolu un piemērot sodu.

[13] Saskaņā ar LAPK 205.panta 6.punktu administratīvo pārkāpumu lietas izskata institūcijas (amatpersonas), kuras pašvaldības dome (padome) pilnvarojusi izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas par transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Atbilstoši LAPK 211.^{3}pantam kontroli pār transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumiem realizē pašvaldības domes (padomes) pilnvarotas institūcijas (amatpersonas).

No minētā izriet, ka Maltas pagasta padomei bija jāpilnvaro Maltas pašvaldības policija veikt kontroli pār transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu, tai skaitā administratīvi sodīt personas par šiem pārkāpumiem.

Atbildētājs apelācijas instances tiesā ir iesniedzis 2004.gada 30.decembra Maltas pagasta padomes rīkojumu „Par darba organizāciju" un 2005.gada 13.janvāra sēdes protokola izrakstu „Par Maltas pagasta padomes priekšsēdētāja rīkojuma apstiprināšanu", kas atbildētāja ieskatā nosaka un apliecina policijas darbinieku kompetenci veikt kontroli par transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu Maltas pagasta administratīvajā teritorijā.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka ar 2004.gada 30.decembra Maltas pagasta padomes priekšsēdētāja rīkojumu „Par darba organizāciju" ir noteikts piešķirt tiesības veikt kontroli par Maltas pagasta sabiedriskās kārtības noteikumu un transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu Maltas pagasta administratīvajā teritorijā virknei amatpersonu, tai skaitā, Aleksandram Safonovam (rīkojuma 2.punkts). Noteikts, ka amatpersonas, izskatot lietas par minēto noteikumu pārkāpšanu, var uzlikt

naudas sodu līdz 50 latiem, bet pārkāpuma izdarīšanas vietā bez protokola sastādīšanas (izsniedzot noteikta parauga kvīti) līdz 10 latiem (rīkojuma 3.punkts). Rīkojuma 4.punkts paredz protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem uzskaitei nodot Maltas pašvaldības policijas priekšniekam *V.Š.(lietas lapa 99)*. 2005.gada 13.janvāra sēdes protokola izraksts „Par Maltas pagasta padomes priekšsēdētāja rīkojuma apstiprināšanu" apliecina, ka 2004.gada 30.decembra Maltas pagasta padomes priekšsēdētāja rīkojums „Par darba organizāciju" bez izmaiņām ir apstiprināts Maltas pagasta padomes sēdē *(lietas lapas 100)*. Līdz ar to atzīstams, ka Maltas pagasta padome ir pilnvarojusi Maltas pašvaldības policiju veikt kontroli pār transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu, tai skaitā administratīvi sodīt personas par šiem pārkāpumiem.

Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Maltas pašvaldības policijas inspektors *A.S.* bija pienācīgā kārtā pilnvarots sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.790000789 un uzlikt naudas sodu Ls 10.

Administratīvā apgabiesa konstatē, ka Maltas pagasta padomes pašvaldības policijas nolikumā *(lietas lapas 41-50)*, uz kuru pirmās instances tiesas sēdē atsaucās atbildētājs, nav iekļauts pilnvarojums pašvaldības policijas inspektoram sastādīt paziņojumu-protokolu par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Pieteicējas pārstāvis pamatoti pirmās instances tiesas sēdē norādīja, ka nolikumā pašvaldības policijas pienākums ir, sadarbojoties ar valsts policiju, novērst un pārtraukt sabiedriskās kārtības pārkāpumus, pašvaldības policija tiek pilnvarota sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolus par Maltas pagasta sabiedriskās kārtības noteikumu, suņu un kaķu turēšanas pārkāpumiem, bet nolikumā nav dots pilnvarojums izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas par transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu.

[14] Administratīvā apgabaltiesa ir izvērtējusi atbildētāja norādīto argumentu pirmās instances tiesas sēdē, ka Maltas pašvaldības policijas inspektors bija tiesīgs sastādīt protokolu, pamatojoties uz 2004.gada 4.marta Maltas pagasta padomes lēmumu Nr.3 *(lietas lapa 76-77)*. Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka ar šo lēmumu Maltas pagasta padome apstiprinājusi Sadarbības līgumu, kas noslēgts starp bezpeļņas organizācijas valsts akciju sabiedrību „Ceļu satiksmes drošības direkcija" un Maltas pagasta padomi, nevis devusi pilnvarojumu Maltas pašvaldības policijai sastādīt administratīvo pārkāpumu protokolus un piemērot sodus apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpumu gadījumos.

Ministru kabineta 2001.gada 17.jūlija noteikumu Nr.316 „Kārtība, kādā sastādāms administratīvā pārkāpuma protokols par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu, noformējams paziņojums un nosūtāma informācija par uzlikto naudas sodu, kā arī iekasējams naudas sods" 9.punkts, uz kuru ir atsaukusies Maltas pagasta padome, apstiprinot Sadarbības līgumu, paredz, ka līgums tiek slēgts starp pašvaldību, kas

pilnvarojusi institūciju (amatpersonu) kontrolēt transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu ievērošanu, un Ceļu satiksmes drošības direkciju par informācijas apmaiņu. Sadarbības līgums ir noslēgts starp valsts akciju sabiedrību „Ceļu satiksmes drošības direkcija" un Maltas pagasta padomi par informācijas apmaiņu. Līgums nenosaka Maltas pašvaldības policijas amatpersonu tiesības un pienākumus. Šāds pilnvarojums nevar būt iekļauts šajā sadarbības līgumā, jo atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma VII nodaļai sadarbības līgumu slēdz, lai panāktu vismaz vienas līdzējas — publiskas personas kompetencē ietilpstoša pārvaldes uzdevuma efektīvāku veikšanu. Šajā gadījumā līgums tika slēgts, lai konkrēta informācija par attiecīgo pārkāpumu tiktu savlaicīgi nodota valsts akciju sabiedrībai „Ceļu satiksmes drošības direkcija", lai ievadītu informāciju transportlīdzekļu un vadītāju valsts nozīmes reģistrā, par ko šī akciju sabiedrība ir atbildīga.

[15] Pieteicējas pārstāvis apelācijas instances tiesas sēdē uzsvēra, ka pirmās instances tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis norādīja, ka nav citu dokumentu, kas apliecinātu pašvaldības policijas darbinieku kompetenci. Pieteicējas pārstāvis norādīja uz šaubām, ka 2004.gada 30.decembra Maltas pagasta padomes rīkojums „Par darba organizāciju" un 2005.gada 13.janvāra sēdes protokola izraksts „Par Maltas pagasta padomes priekšsēdētāja rīkojuma apstiprināšanu" ir pieņemts attiecīgi - 2004.gada 30.decembrī un 2005.gada 13.janvārī. Vērsa tiesas uzmanību, ka Protokolā nav atsauces uz iepriekš nosauktajiem dokumentiem, bet gan atsauce uz Maltas pagasta padomes 2004.gada 4.marta lēmumu Nr.3.

Apgabaltiesa ir izvērtējusi pieteicējas pārstāvja argumentu un atzīst, ka tiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas apliecinātu, ka 2004.gada 30.decembra Maltas pagasta padomes rīkojums „Par darba organizāciju" un 2005.gada 13.janvāra sēdes protokola izraksts „Par Maltas pagasta padomes priekšsēdētāja rīkojuma apstiprināšanu" nav pieņemts norādītajos datumos.

Tāpat Administratīvā apgabaltiesa nekonstatē, ka atbilstoši Ministru kabineta 2001.gada 17.jūlija noteikumiem Nr.316 „Kārtība, kādā sastādāms administratīvā pārkāpuma protokols par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu, noformējams paziņojums un nosūtāma informācija par uzlikto naudas sodu, kā arī iekasējams naudas sods" un tā 1.Pielikumam Protokolā ir jānorāda pašvaldības (domes) lēmums, ar kuru pašvaldības policijas darbinieki būtu pilnvaroti veikt kontroli par transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu un uzlikt naudas sodus. Vienlaicīgi apgabaltiesa atzīst, ka Protokolā būtu lietderīgi norādīt pašvaldības lēmumu no kura izriet pašvaldības policijas pilnvarojums veikt kontroli par transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu.

[16] Administratīvā apgabaltiesa jau iepriekš konstatēja, ka atbildētājs apelācijas sūdzībā un tiesas sēdē iebilda pret pirmās instances tiesas argumentāciju attiecībā uz pašvaldības policijas kompetenci sastādīt

Protokolus un sodīt vainīgās personas. Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis paskaidroja, ka Administratīvās rajona tiesas sprieduma 14. līdz 16.punkts netiek apstrīdēts pēc būtības. Līdz ar to apgabaltiesa secina, ka atbildētājs ir atzinis pirmās instances tiesas izdarītos secinājumus par materiālo tiesību normu piemērošanu un faktiskajiem apstākļiem šajā lietā (šā sprieduma [6.4] un [6.5] punkts) par pareiziem.

[17] Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus attiecībā par materiālo tiesību normu nepareizu piemērošanu. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums šajā daļā ir pareizs un pilnībā pietiekams (šā sprieduma [6.4] un [6.5] punkts), līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai šajā daļā un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[18] Tā kā Administratīvā apgabaltiesa atzina, ka pašvaldības policijas darbinieki bija pilnvaroti veikt kontroli par transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu ievērošanu un uzlikt naudas sodus, Administratīvā apgabaltiesa ir pievienojusies pirmās instances tiesas spriedumā izdarītajiem secinājumiem par materiālo tiesību normu piemērošanu un faktiskajiem apstākļiem šajā lietā (šā sprieduma [6.4] un [6.5] punkts) proti, atzinusi tos par pareiziem, tad apgabaltiesa uzskata, ka ir pamats Rēzeknes rajona Maltas pagasta Administratīvo aktu strīdus komisijas 2005.gada 21.jūlija lēmuma Nr.3-14 atcelt, jo nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, un lietvedību izbeigt saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu, kas nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Līdz ar to Rēzeknes rajona Maltas pagasta Administratīvās aktu strīdus komisijas 2005.gada 21.jūlija lēmums Nr.3-14 ir atceļams no tā pieņemšanas dienas un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

[19] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums nav pamatots attiecībā par pašvaldības policijas kompetenci sastādīt Protokolus un sodīt vainīgās personas. Līdz ar pirmās instances tiesa nepamatoti atzina Rēzeknes rajona Maltas pagasta Administratīvās aktu

strīdus komisijas 2005.gada 21.jūlija lēmumu Nr.3-14 par spēkā neesošu ar tā pieņemšanas dienu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.pantu pirmās daļas 3.punktu un 239.panta 1.punktu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

R.D. pieteikumu apmierināt.

Atcelt Rēzeknes rajona Maltas pagasta Administratīvās aktu strīdus komisijas 2005.gada 21.jūlija lēmumu Nr.3-14 no tā pieņemšanas dienas un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā par *R.D.* saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	S.Kanenberga
Tiesneši	*(paraksts)*	V.Endzelis
	(paraksts)	U.Mihailova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Kanenberga
Rīga, 2008.gada 7.maijā